

מאור קטען שלטונו בלילה. וסוד זה, מפואן שלטונו הזכור ביום לצות (נ"א למלא) לביתו בכל מה שאריך ולהכנס בו טרפ ומזון. בין שגנס החלילה והנקבה לוחחת הפל, אין שלטונו הפית - רק בנקבה, שהרי אז השלטונו שלה נא של הזכר, שפטות (משל לאי) ותקם בעוד עוד לילה ותפנו טרפ לביתה. היא ולא הוא. ממשלת היום של הזכר, וממשלת הלילה של הנקבה.

[פאור דROL והוא המשמש, ויש בו שנים עשר פרחים, יש בו שיטים עשרה שוטות, ומשוש שלט על היום. פאור הקפן יש בו שיטים עשר פרחים, והוא הלבנה, ושלטה על מללה, וככליה יש שיטים עשרה שוטות, ועל זה ביום ההוא יהיה ה' א' אדר ושם אחד. המשמש וחמש עשר פרחים נעשים שלוש עשרה מדרות פרחים. לי הלבנה ושנים עשר פרחים ונעשה שלשה עשרה. ונעשה המשמש והלבנה אחרה, ביום ולילה אחת. וזה שפטות וזה ערב וזה בקר ים אחת, והוא זה המעלה]. וא Tat הוכבים - בין שגנס הנקבה פולחת את הבית ומתחבשת לבולה, אין שלטונו לבית אלא רק לעלמות שנשארו בבית להתקין כל תקוני הבית, ואחר כך חזר הבית לשטונו הזכר ביום, והפל פראי.

וניש אלחים את שני המאות זה מאור וזה מאור. משום לכך אומם מאורות שעולים למצללה נקרים מאויר או, ואותם מאורות שירדו למיטה נקרים מאוי אש, שהם דרגות למיטה ושולטים כל ימי החל. ועל כן, בששבת יוצת, מברכים על גור, שהרי נהנה להם רשות לשולט. האצבעות של בן אדם הם סתר של דרגות וסודות שלמעלה, ויש בהם פנימיים ואחוריים. אחוריים הם לחוץ, והם רמז לצפוני האצבעות.

ולכן יש רשות להספב באצבעונים במזואי שפת, שהרי מאירים מאותו גור ומאירים מאותה אש לשולט.

שלטנותא דרכורא ביממא למגנא (נ"א למלאה) ביתה דאטראיך يولא עלא ביה טרפה ומזונא. בין דעתל ליליא ונויקבא נקייט פלא לית שולטנו דביתא בר בנוקבא, דהא כדי שולטנו דילאה (ולא דרכורא) דכתיב, (משל לאי) ותקם שעוד לילאה ותפנו טרפ לביתה. היא ולא הוא. ממשלת היום דרכורא. ממשלת הלילה דנויקבא.

(פאור גדור דא הוא שמש ואית ביה תרין עשר פתחוין. אית ביה תרי עשר שעוני. ושבשא שלט על יומא. פאור קפן אית ביה גער עשר פתחוין ורא סיירה ושלטה על לילא. ולילא אית ביה תריסר שעוני. ועל דא ביום תחוא יתיה כי אחד ושמו אחד. שמש ואתריסר פתחוין אתעבינו י"ג מכילו בירחמי.ليل סיירה ותריסר פתחוין ואתעבינו י"ג ואתעבינו שמש ואסירה טה. ויום ולילה אחד. הרא הוא דכתיב יוויל ערב וויל בקר יום אחד ורא דא לעילא). וא Tat הוכבים. בין דנויקבא פקידת ביתא ואתכנית לבעה לית שולטנו לביתה אלא לעולמתן דאסתרון בבייתא לאתקנא כל תקוני ביתא. ובתר אתקדר ביתא לשולטנו

דרכורא ביממא כלא קדכא חי:

יעש אלהים את שני המאות. דא מאור ודא מאור. בגין כך אונן נהוריין דסלקי לעילא אקרון מאורי אור. ואונן נהוריין דגנחותו לתטא אקרון מאורי אש דאנון דרגין לתטא ושלטי כל יומי דחול. ועל דא כד נפיק שפטא מברכין על שרגא דהא אתייב לוון רשׁ לשולטהה. אצבעאן דבר נש אונן סתרא דדרgin וריזין דלעילא, ואית בהו פנימאין ואחוריים. אחוריים אונין לבר ואונין רמז לטופרין דאצבען. בגין כך אית (וד' כא ע"א) רשׁ לאסתבלא בטופרין במזואי שפט דהא נהוריין שרגא ונהוריין מההוא אש לשולטהה.

ולכן יש רשות להספב באצבעונים במזואי שפת, שהרי מאירים מאותו גור ומאירים מאותה אש לשולט.